

КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ НА УКРАЇНІ

Сококонь Олена

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

***Анотація.** У поданій статті пропонується сучасна концепція розвитку фізичного виховання на Україні. Ми пропонуємо змінити мислення й поведінку кожного з членів суспільства, актуалізувати питання про формування культури здоров'язбереження молодого покоління.*

***Ключові слова:** концепція розвитку, фізичне виховання, здоровий спосіб життя, фізичне вдосконалення.*

Постановка проблеми. Стрімкий прогрес виробничих технологій, зниження показників фізичної праці у побуті, значне інтелектуальне, емоційне і психологічне навантаження трудової діяльності в умовах різкого зниження фізичної активності, цього головного у попередніх поколіннях регулятора стану і функцій організму людини, очолили гострий дефіцит фізичної культури у сучасному суспільстві. Є підстави наголосити, що соціально обґрунтована необхідність цілеспрямованого зміцнення здоров'я кожної людини повинна трансформуватися в культурну потребу у фізичному вдосконаленні.

Розуміння ролі здорового способу життя, необхідності фізичної активності людини для здоров'я тіла й духа, подібні багатьом іншим культурним цінностям. Для більшості людей фізична активність була постійним фактором життя. Потенціал фізичної культури людей передавався від покоління до покоління по каналам культурних традицій, дякуючи сімейному і суспільному вихованню, вмінь та навичок фізичної праці, спортивним та народним іграм, обрядами і культурними традиціями.

Виклад основного матеріалу. На сьогоднішній день стало очевидним, що рівень і темпи вирішення проблем організації фізичної активності населення України залежить, в першу чергу, від людей, які займають посади в Міністерствах і відомостях держави, в кінцевому рахунку від їх фізичної культури, які визначають розуміння, мотивацію і установку на дії, на реальну діяльність, на покращення справ у цій сфері. Для прикладу можна розглянути, яку політику розвитку і популяризації щодо фізичного виховання молоді проводить наша держава за останні десять років. Указ президента України Л.Д. Кучми «Фізичне виховання – здоров'я нації», датований 2004 р., так і залишився на папері. З 2006 року було проведено десятки конференцій та опубліковано сотні статей, щодо інноваційних технологій проведення занять з фізичного виховання у навчальних закладах. Хочу звернути увагу на період до впровадження інновацій, коли заняття з фізичного виховання у вищих навчальних закладах проводилися два рази на тиждень на стадіонах «Ворскла» та «Динамо» з цивілізованими умовами праці, якщо спортивні чи рухливі ігри, то в спортивному комплексі чи обладнаних спортивних майданчиках, якщо

аеробіка – під музичний супровід у гімнастичному залі. Зараз ми спостерігаємо такі інноваційні технології навчання, коли у студентів ВНЗ України залишили 2 години на тиждень занять з фізичного виховання, тоді як з наступного року збираються повністю скоротити предмет з 72 годин на семестр до 36 годин і зробити його предметом за вибором.

Ми проводили опитування серед студентів, з якими проводимо практичні заняття на предмет – як вони виконують самостійну роботу з фізичного виховання. В цьому опитуванні взяло участь 90 студентів 2 курсу природничого факультету. Маємо такі результати опитування: 17% – працюють самостійно (відвідують платні секції з аеробіки, тренажерні зали), тоді, як 83% – не займаються фізичними вправами, бо не мають вільного часу, умов для виконання вправ, але наголосили, якби заняття були включені у навчальні плани займалися із задоволенням. Наголошуємо увагу, що при складанні контрольних тестів з фізичної підготовленості, ми спостерігаємо зростання незадовільних оцінок (з 10% до 30% – хлопці; з 20% до 50% – дівчата).

Дослідження впливу інтерактивних засобів масової інформації у формуванні інтересу до занять фізичним вихованням показало, що лише 20% передач основних телевізійних каналів пропагують фізичну активність, 19% – висвітлюють профілактику різних захворювань, 10% – розкривають питання про змістовну організацію дозвілля. У цих програмах порушуються проблеми раціонального харчування, санітарно-гігієнічних навичок, наркоманії, алкоголізму, паління, психічного і духовного здоров'я дітей та молоді, екологічного виховання.

Ми проаналізували роботу ЗМІ і дійшли висновків, що рекламних роликів тютюнових виробів, спиртних напоїв та медичних препаратів набагато більше, порівняно з профілактикою цих небажаних звичок. Навіть наші титуловані боксери протягом п'яти років рекламували Чернігівське пиво.

Ми вважаємо, що в сучасних ринкових умовах успіх самореалізації в професійній діяльності та конкурентоспроможність залежать не лише від фахової обізнаності, а й від психічного, духовного, соціального та фізичного стану, належного світоглядного ставлення до свого здоров'я як до надважливої цінності людини. Ми пропонуємо змінити мислення й поведінку кожного з членів суспільства, актуалізувати питання про формування культури здоров'язбереження молодого покоління.

Враховуючи стан та основні напрями розвитку фізичної культури в Україні, головною метою, ми вважаємо створення необхідних соціально-економічних, нормативно-правових, організаційно-технічних умов та забезпечення антикризових заходів, щодо підвищення життєздатності сфери фізичної культури і спорту, її реформування в ході адаптації до ринкових відносин. Основними завданнями повинні стати:

- збільшення кількості годин з предмету фізичного виховання та введення його в навчальні плани ВНЗ України, як обов'язкової дисципліни;
- у навчальних закладах України проводити заняття за новітніми інноваційним технологіями, враховуючі інтереси молодого покоління;
- зміцнювати здоров'я на принципах здорового способу життя, посилювати вплив фізичної культури і спорту на підвищення продуктивності праці, обороноздатності та профілактики правопорушень;
- покращення та збереження матеріально-технічної бази, науково-методичного та інформаційного забезпечення фізкультурно-спортивної діяльності.

Ефективність формування здорової нації залежить від інтеграції та координації зусиль державних і громадських організацій, від розробки інформативно-освітніх програм, тренінгів, орієнтованих на формування життєвих навичок, які ведуть до збереження, зміцнення та відтворення здоров'я. Виконання вищезазначеного, подальше підвищення ефективності молодіжної політики у сфері формування здорового способу життя молоді, мають забезпечити реальне поліпшення здоров'я і самопочуття, що, у свою чергу, сприятиме ширшому залученню молодих громадян області до процесів розбудови держави.

Висновки. Отже, концепція розвитку фізичного виховання повинна розглядатися на державному рівні, яка проводитиме політику, щодо популяризації здорового способу життя, активних занять фізичними вправами всього населення, особливо молоді, покращення матеріальної бази від дитячих садочків до спорту вищих досягнень. Наведемо відомий вислів Сократа: «Здоров'я не все, але все без здоров'я ніщо», тому фізичне виховання повинно стати головною складовою формування здорового організму людини. Сучасні умови розвитку суспільства вимагають реорганізації процесу фізичного виховання, таким чином, щоб заняття стали цікавими, корисними, відповідали індивідуальним можливостям, їх інтересам та потребам у здоров'язбереженні молодого покоління.

Список використаних джерел:

1. Осипова Т.Ю. Виховна робота зі студентською молоддю : навч. посіб. / За заг. ред. Т.Ю. Осипової. – Одеса : Фенікс, 2006. – 288 с.
2. Романова Н.Ф. Формування здорового способу життя як сучасна стратегія протидії соціально небезпечним хворобам серед дітей та молоді : монографія / Н.Ф. Романова // Протидія соціально небезпечним хворобам: вивчення українського досвіду / за ред. Т.В. Семигіної. – К. : Пульсари, 2010. – С. 39–48.
3. Рибницький А. Модель формування мотивів та інтересів підлітків до фізичної культури і спорту у контексті вікових закономірностей / А.В. Рибницький, О.І. Кириленко, Г.В. Кириленко // Імідж сучасного педагога. – 2011. – № 6. – С. 34–38.
4. Сташевська І. Здоров'я молоді – пріоритет / І. Сташевська // Директор школи. – 2011. – № 17. – С. 17–21.